

Sygn. akt IX U 1464/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. M. (W. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 czerwca 2016 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1464/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 czerwca 2016r., zmieniającą decyzję z 8 kwietnia 2016r., organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odmówił ubezpieczonemu W. M. (M.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nowoustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie jest wyższy niż 250% i wynosi 207,73%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się uchylenia decyzji, gdyż wniosek z 15.01.2016r. został rozstrzygnięty ostateczną decyzją organu rentowego z 08.04.2016r. Zaskarżona decyzja nie jest decyzją uchylającą, zmieniającą lub unieważniającą, dlatego brak jest podstaw prawnych do jej wydania. Ubezpieczony wskazał, że w decyzji z 08.04.2016r. organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na 255,57% i decyzja ta do dnia dzisiejszego nie została zmieniona. W konsekwencji organ rentowy poczynił błędne ustalenia faktyczne

sprzeczne z treścią wcześniej wydanych w sprawie decyzji. Na rozprawie 28 lutego 2017r. ubezpieczony podniósł, iż ma wątpliwości co do wykazanych przez pracodawcę wysokości wynagrodzeń zarówno w okresie zatrudnienia w KWK (...) od 29.05.1970r do 6.01.1973r., jak i w KWK (...) od 7.01.1973r do 26.01.1996r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że decyzją z 08.04.2016r. odmówił ubezpieczonemu, na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony nie udowodnił wysokości zarobków przypadających chociażby w części po przyznaniu emerytury. Natomiast kolejną decyzją z tego samego dnia, na podstawie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach... organ rentowy przeliczył podstawę wymiaru świadczenia w oparciu o zarobki z dotychczasowego okresu 6 lat (1984-1989), ale na podstawie nowego Rp-7, w którym pracodawca wykazał pełną wartość deputatu węglowego. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wzrósł do 255,57% i został ograniczony do 250%. Wysokość emerytury nie uległa zmianie z uwagi na konieczność zastosowania dotychczasowej kwoty bazowej. Organ rentowy dodał, że wydając zaskarżoną decyzję uwzględnił w całości wszystkie dowody, tj. dokumenty potwierdzające zarobki, które za wyjątkiem lat 2011-2013 złożył sam ubezpieczony.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 27 stycznia 1996r. Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu od 09.11.2011r. do 15.07.2013r. w Przedsiębiorstwie (...). j. na podstawie umowy zlecenia.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu 01/1984 – 12/1989, wyniósł 252,02% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony (...). złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia od zarobków uzyskanych w całości lub w części po przyznaniu świadczenia na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach ...

Pierwotnie organ rentowy w rozpoznaniu wniosku wydał decyzję z 08.04.2016r., odmawiając ubezpieczonemu, na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawa do przeliczenia świadczenia, gdyż ubezpieczony nie udowodnił wysokości zarobków przypadających chociażby w części po przyznaniu emerytury.

Ubezpieczony 27 kwietnia 2016r. złożył wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy, wskazując, że po przyznaniu prawa do emerytury pracował w (...) w latach 2011-2013. Natomiast 2 czerwca 2016r. ubezpieczony przedłożył w organie rentowym zaświadczenie Rp-7 z KWK (...) za lata 1970-1973.

Organ rentowy, uwzględniając nowe dane jw., wydał zaskarżoną decyzję omówioną na wstępie.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był KWK (...) od 29.05.1970r. do 6.01.1973r. na stanowiskach: od 29.05.1970r. do 30.11.1972r. – robotnika niewykwalifikowanego pod ziemią, od 01.12.1972r. do 22.12.1972r. – młodszego górnika pod ziemią i od 23.12.1972r. do 06.01.1973r. – robotnika powierzchni.

Następnie był zatrudniony w KWK (...) od 7.01.1973r do 26.01.1996r. na stanowiskach: od 07.01.1973r. do 31.12.1979r. – młodszego górnika pod ziemią i od 01.01.1980r. do 26.01.1996r. – cieśli górniczego pod ziemią.

W KWK (...) ubezpieczony pracował poza przodkami, w przodkach i ścianie. Oprócz wynagrodzenie zasadniczego otrzymywał deputat węglowy w ilości 6 ton rocznie. Ożenił się w listopadzie 1970r. Pracował na trzy zmiany. Ubezpieczony twierdził, że pracował we wszystkie niedziele.

W KWK (...) ubezpieczony pracował w oddziałach przygotowawczych w chodnikach, poza przodkami, a czasem w przodkach, np. przy transporcie materiału do przodka. W tym okresie wynagradzany był w systemie dniówkowym, a

jeżeli pracował w przodkach, to wtedy w systemie akordowym. Wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonego zależało od kategorii i stawki zaszeregowania na danym stanowisku pracy. Ponadto otrzymywał premie regulaminowe i uznaniowe oraz 13-tkę, 14-tkę, barbórkę, wynagrodzenie z KG i deputat węglowy 6 ton, a później 8 ton. Pracował na trzy zmiany, a także, jak twierdził w zeznaniach, we wszystkie niedziele w miesiącu.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), KWK (...), Przedsiębiorstwa (...). j., zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 28.02.2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:08:01-00:38:36).

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w 20 wybranych latach, z uwzględnieniem części wynagrodzenia uzyskanego po przyznaniu emerytury, ubezpieczony uzyskał w latach 1973-1974, 1976, 1980-1995, 2012r.

Po odtworzeniu wynagrodzeń z lat 1970 - 1973 i 1973 - 1979, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, pełny deputat węglowy, dodatek nocny, dodatek za II zmianę, dodatek za 4 niedziele w miesiącu, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest niższy niż 250% i wynosi 203,42%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu wynagrodzeń i płac mgr K. S. k. 59-68 a.s.).

Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę dokonania ustaleń faktycznych.

Strony nie wniosły o uzupełnienie postępowania dowodowego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi co najmniej 130%.

3.Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1970-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być niższy od 250%, nie może zatem stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, którą zasadniczo uznał za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, opinię szczegółową, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, akt osobowych, oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe. Zauważyć należy, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony przez biegłego jest niższy niż 250% nawet po uwzględnieniu przez biegłego wynagrodzenia za 4 niedziele w miesiącu, którą to pracę w takiej liczbie niedziel wprawdzie potwierdzał ubezpieczony w swych zeznaniach , jednak, jak sam biegły w opinii wskazuje, nie zawsze znajdowało to potwierdzenie w kartach wynagrodzeń.

Żadna ze stron nie wносиła zastrzeżeń do opinii biegłego.

Nadto wskazać należy, iż ubezpieczony nie spełnia również warunków przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach..., gdyż , ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSR. del Renata Stańczak